

LA DALLA

Portantveu del Front Nacional Català Proletari

Surt els divendres — Any I

Barcelona, 31 de gener del 1936

Núm. 1. — Preu: 20 cts.

Editorial

Salutació

Es costum en sortir el primer número d'una publicació fer una explicació dels propòsits que la fan aparèixer a la lluita. Nosaltres per tant el seguirem, encara que en alguns conceptes no serem prou concrets reservant-nos a fer-ho passades les circumstàncies actuals aparellades amb la present lluita electoral.

No obstant, fem la declaració precisa que LA DALLA no és un full passavolant ni propi d'un període electoral. Sortim a la lluita després de diversos mesos de preparació no sols del nostre portantveu, si que també en l'organització del Front Nacional Català Proletari.

Les circumstàncies actuals ens han trobat en aquests moments al començ de la nostra vida activa i de carà al poble.

Venim a ocupar un lloc que la nostra ideologia nacional catalana i a l'ensems social, no tenia l'enquadrament que sentim. Venim a treballar per a reconquerir la plenitud de la llibertat política de Catalunya. La nostra ideologia en aquest sentit va més enllà d'un Estatut, va a la plena consecució del dret i desig que tenim d'ésser amos dels nostres destins. Volem aquesta plena llibertat i entenem que la base de tota llibertat positiva és desaparèixer l'exploració de l'home per l'home, car seria una utopia pensar i lluitar per una Catalunya lliure si els catalans restessin dintre d'aquesta terra sota el jou econòmic imposat per altres catalans. Concretament, volem que la riquesa de Catalunya sigui patrimoni de tots els ciutadans que la fructifiquen i enriqueixen amb la suor del seu front.

Volem remarcar, que en lluitar per aquests llibertats considerem com a catalans a tots els ciutadans siguin d'on siguin i vinguin d'on vinguin, que vulguin acceptar i col·laborar per l'assoliment d'aquests objectius.

La nostra actuació independentista va dirigida als que volen imposar-nos unes lleis contràries al nostre esperit, a les nostres necessitats, però ens sentim agermanats amb tots els pobles i homes de la terra.

En adreçar-vos LA DALLA la seva primera salutació la fa extensiva a tots els absents i sobretot a aquells companys i germans nostres de Catalunya i Astúries que feren ofrena de llur vida per la causa de la llibertat.

El que cal fer

Es de salut pública el que s'apiga tothom que el Front Nacional Català Proletari fa i farà tot el que calgui per tal que en les properes eleccions surti triomfant la candidatura de Front Popular.

Seria un crim que en aquesta hora crítica cap home ni organització pensés en altra cosa que en foragitar les dretes monàrquiques del Poder i retornar a les seves llars els presos i perseguits polítics i socials. Per moltes coses que ens tinguéssim que dir entre nosaltres, no es aquesta l'hora, aquesta hora és d'unificar en un sol anhel, sacrificant cada u el que calgui, els esforços de tots, perquè sigui un fet la desaparició per un sempre més dels agents del Vaticà i dels vampirs de la sang dels treballadors. Tràgica és l'experiència del 33 ençà: rius de sang i un mantell negre cobreixen Ibéria.

Hem de fer justícia al passat, però per això és necessari que aquestes eleccions les guanyi el poble, i aleshores serà l'hora de parlar molt i clar.

Es imprescindible fer vibrar al poble com mai hagi vibrat i que aquell jorn de ple recobriment de la personalitat nacional catalana sigui un fet i portar a la pràctica aquella República que el poble es va creure tenir i no va passar d'ésser una illusió.

Per donar la batalla al feixisme! Per l'amnistia! Per fer justícia als assassins del proletariat! Oferim la nostra lleial col·laboració.

FRANCESC MARTINEZ

La terra es patrimoni de la col·lectivitat.

LA DALLA saluda a tota la premsa i particularment aquella que lluita per uns postulats d'alliberació nacional i social.

A les mullers dels absents

A LES mullers dels absents

Sí, vui que sigui per a vosaltres la meua primera efusiva i fraternal salutació, dones de Catalunya i de fora d'ella. Per vosaltres, mares doloroses, que amb el pensament llunyà, amb la vostra faç esgrogueïda pel treball, la misèria i el sofriment, hi remarqueu dos solcs fresats amb les vostres llàgrimes inabables.

L'heu perdut per sempre o la grapa dels que manen el tenen empresonat; saps que no el veuràs més o vius amb l'esperança que un dia o altre estarà novament prop teu. Però, entretant, els vostres innocents filllets, arripats a les vostres robes, us pregunten: On és el pare? Per què no ve el pare?, i vosaltres ploreu, per no dir-los-hi que ja no en tenen de pare, o que el pare està empresonat, i el vostre plor esdevé torrentada quan oïu que tenen gana i no els podeu donar pa.

De privar de llibertat als vostres companys, la gent d'ordre, la gent de bé, en diuen Justícia, la justícia actual, la justícia burgesa, la justícia forjada per una societat decadent, la justícia d'una societat que es diu cristiana, aplica una pena irreparable o temporal no sols al que considera delinqüent, sinó majorment a tu, dona feble, que et condemna a un treball desproporcionat

a les teves forces; tu gaudeixes d'una aparent llibertat que és el major dels esclavatges, mancada de l'ajut del company has de treballar per ell, per tu i per la mainada, i amb tot el teu esforç no hi abastes; és per això que els teus filllets s'arrapen a les teves robes i et diuen que tenen gana. El condemnat no és el teu company, ets tu, dona; ets tu, mare dolorosa; ets tu i la teua filleta, qui ha sentenciat l'actual justícia burgesa i cristiana.

Seca el plor, companya de Catalunya o Astúries; seca el teu plor i, si l'has perdut per sempre, digues com Rizal: «Fills meus, el vostre pare és on no hi ha esclaus, botxins ni opressors», i si tens l'esperança de reveure'l tard o d'hora, explica'ls als teus fills on és el seu pare i per què hi és, que els ideals i les lluites pels ideals no acabaran, mentre hi hagin pàtries opreses i existeixi l'esclavatge social.

Fins que aquest dia benaurat no arribi, seràs tú, dona, companya, germana meua, la condemnada per la justícia imperialista i burgesa. És per això que amorosament et beso avui al front, és per això que et dedico amb tota la tendresa la meua primera salutació.

AUREA SEGUI

Cal estar alerta

El que més d'una vegada estiguem avergonyits de la feblesa dels catalans, no vol pas dir que estiguem contra Catalunya.

Catalunya es mou per damunt de les limitades accions, perpètuament renovada i cal que els que es pensin que acaba en cils i que han d'usdefruir el poder s'avessin a la idea que aquest, un dia o altre, anirà a mans dels que íntegrament senten uns ideals i a ells han sacrificat fins el gaudi de les més imprescindibles necessitats.

Per això som dels que, bo i adolorint-nos la realitat, reaccionem amb vigoria i anem de dret a donar exemple, amb la nostra honradesa, davant l'opinió pública.

Precisament, el goig que tenim d'ésser catalans, és perquè trobem una opinió que, prescindint de torçades orientacions intervé quan vol, i en callar, jutja també.

Ara mateix trobem com molts van a l'aranya estira cabells a la recerca d'actes i sinecures.

No sembla sinó que mai més no hagi de funcionar el Parlament Català i es vulgui desconèixer que la batalla decisiva i d'honor, cal que sigui donada en l'esmentat moment.

En les eleccions actuals s'hi juguen realitats immediates.

Estimem massa Catalunya perquè no sapiquem recremar-nos per dintre i, si cal, restar a l'espectativa.

El sentiment que arbora la nostra voluntat està per al caigut. Cal, però, accentuar que estem pel lluitador desconegut, pel militant anònim, pel camperol autèntic i pel treballador de fàbrica, que aquests són els catalans que més estimem.

I és per aquesta raó de companyonia d'ideals que, silenciosament, pensem i treballam per l'endemà de la tornada de l'Estatut.

Diem més, que tant si aquest és tornat com no, no hi ha cap poder humà que ens pugui privar d'estructurar per les comarques, en la ciutat agitada, o en el més humil llogarret, l'organització veritable dels catalans mitjançant el fet de donar sentit sentimental i tècnic a tantes Mutualitats, Cooperatives i Sindicats, (segueix a la tercera pàgina)

Front Nacional Català Proletari

Treballadors! camperols!

assistiu al

M Í T I N G

que tindrà lloc a Tarragona (teatre Tarragona) el proper diumenge dia 2 de febrer a les 11 del matí, parlaran:

- Antoni Mur
- Celestí Bargalló
- Aurea Seguí
- Francesc Martínez
- Ramón Duran
- presidirà Joan Alsina